

VERZOEKSCRIFT TOT SCHORSING EN NIETIGVERKLARING

Aan de Dames en Heren Eerste Voorzitter,
Voorzitters en Staatsraden van de Raad van
State
Afdeling administratie
Griffie
Wetenschapsstraat 33
1040 Brussel

Heeft de eer om U te verzoeken :

De heer Bielen Herman, wonende 3520 Zonhoven, -----.

Mevrouw Cornelissen Hildegard, wonende te 3520 Zonhoven, -----

Verzoekers

voor het doel van deze procedure doet verzoeker keuze van woonplaats bij haar raadslieden op onderstaand adres.

Ten deze vertegenwoordigd en bijgestaan door zijn raadslieden Mr. Luk Delbrouck en Mr. Lori Parroni, advocaten te 3500 Hasselt, Maastrichterstraat 99.

Dat hij bij huidig verzoekschrift de schorsing en nietigverklaring vorderen van :

De beslissing van de Raad van het OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN VAN DE GEMEENTE HOUTHALEN – HELCHTEREN d.d. 18.02.2010, betreffende een ordemaatregel waarbij verzoekers de toegang wordt ontzegd tot het domein en het gebouwencomplex WZC Vinkenhof / DVC De Dagvink.

Verzoekers brengen de bestreden beslissing bij in hun bundel (stuk 1).

Als verwerende partij wordt aangewezen :

Het **OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN VAN DE GEMEENTE HOUTHALEN – HELCHTEREN**, in de persoon van de Voorzitter van de Raad, waarvan de bestuurszetel gevestigd is te 3530 Houthalen – Helchteren, Peerdekerkhofstraat 32.

Aangezien het verzoek voldoet aan alle in art. 14 van de gecoördineerde wetten van de Raad van State opgenomen voorwaarden.

1. FEITEN EN VOORGAANDEN

Verzoekers onderhouden al 26 jaar een nauwe vriendschapsrelatie met de 102-jarige mevrouw Antonia Nouwens, die vroeger jarenlang de buurvrouw was van eerste verzoeker.

Mevrouw Antonia NOUWENS verblijft reeds 11 jaar in het 'Rust- en verzorgingstehuis Vinkenhof', beheerd door verweerder.

Na het plotse overlijden van haar enige huisgenote in 1998 en voorafgaand aan haar verblijf in het rusthuis, woonde mevrouw Nouwens om sociale redenen anderhalf jaar in bij verzoekers, waar ze ook nu nog op jaarbasis zo'n twee maand op logement verblijft.

Ook bij ziektes of situaties van acute zorgbehoefte nemen verzoekers de zorgen voor de 102-jarige mevrouw Nouwens bij hen thuis op.

Ter ondersteuning van mevrouw Nouwens onderhouden verzoekers als bijzonder toegewijde mantelzorgers dagelijks telefonisch contact met mevrouw Nouwens in het rusthuis en bezoeken zij haar meerdere malen per week.

Verweerder adresseert zelfs reeds 11 jaar de verblijfskosten van het rusthuis en administratieve stukken van mevrouw Nouwens aan verzoekers.

Onnodig te benadrukken dat verzoekers erg begaan zijn met mevrouw Nouwens en dat zij een wel zeer hechte band met mevrouw Nouwens hebben ontwikkeld.

Verzoekers werden rekening houdend met de jarenlange zorg voor mevrouw Nouwens door haar gemandateerd als vertegenwoordigers en vertrouwenspersonen. (stukken 3, 4 en 5)

De huisarts van mevrouw Nouwens legt de nauwe betrokkenheid van verzoekers met mevrouw Nouwens zelfs vast in een attest: (stuk 3)

MEDISCH ATTEST

"Als huisarts van mevrouw Antonia Nouwens (°13.11.1907) ben ik van mening dat haar zaakgelastigde Herman Bielen tevens haar belangrijkste vertrouwenspersoon is en dat hij haar belangen geëngageerd behartigt."

Dr. Bart Vershelde

Door de duizenden bezoeken aan het rusthuis tijdens de afgelopen 11 jaar groeiden er ook (vriendschaps)banden met andere bewoners en kregen verzoekers een goed zicht op het reilen en zeilen in het rusthuis, alsook op de verzuchtingen van medebewoners die verzoekers in vertrouwen nemen.

Door hun jarenlange mantelzorgfunctie raakten verzoekers ook nauw betrokken met de ouderenzorg in het algemeen.

Vanuit deze betrokkenheid en ervaring uiten verzoekers daarbij regelmatig kritische opmerkingen of klachten aangaande allerlei indicatoren die volgens hen het welbehagen van ouderen negatief kunnen beïnvloeden.

In deze context onderhouden verzoekers ook een website www.ouderenhart.be waarop zij aan de hand van reportages en interviews met vakgerelateerde autoriteitsfiguren zoals hoogleraren, geriateren, gerontologen en werkvloerervaringen van verpleegkundigen en artsen, vernieuwende visies op ouderenzorg in de kijker stelt. (stuk 6)

Meer aandacht voor het psychosociaal welbehagen van ouderen en rusthuisbewoners staat daarbij centraal.

Onder de subrubriek *'ervaringen met OCMW-rusthuis Vinkenhof'* geven verzoekers ook hun persoonlijke ervaringen weer met het rusthuis, waar zijn *beschermeling*e mevrouw Nouwens reeds 11 jaar verblijft. (o.a. stuk 6)

Verweerder is echter niet gediend met deze website en vooral de kritische opmerkingen die hierop worden geuit.

Verweerder ondernam dan ook al meerdere pogingen om hieraan een einde te stellen doch is hier tot op heden niet in geslaagd.

Ook werden reeds andere procedures gevoerd opzichtsens verzoekers. Blijkbaar hekelt verweerder zozeer de kritische houding en de kritische uitingen van verzoekers – die volledig kaderen binnen het recht van vrije meningsuiting – dat hij hiervoor meermaals procedures opstartte.

Op 18.02.2010 wordt mevrouw Nouwens plots dringend opgenomen in het ziekenhuis wegens een alveesklierontsteking.

Een ziekenhuisopname van mevrouw Nouwens zorgt voor verzoekers voor een bijzondere occupatie, gezien zij ter ondersteuning bij alle onderzoeken aanwezig zijn en zij vooral een psychische desoriëntatie van de 102-jarige mevrouw Nouwens willen voorkomen.

Het summum van acties opzichtsens verzoekers vond plaats daags na de ziekenhuisopname van mevrouw Nouwens. Op 19.02.2010 heeft verweerder aan verzoekers een toegangsverbod tot het rusthuis laten betekenen. (stukken 1 en 2)

Bij uitvoering van dit toegangsverbod zouden verzoekers als nauwste betrokkenen van mevrouw Nouwens, hun dierbare aan de straat moeten afzetten of gaan ophalen, na en telefonische afspraak met het rusthuis, 24 uur op voorhand.

Het is verweerder zeer goed gekend dat verzoekers niet enkel van de grootste sociale betekenis zijn voor mevrouw Nouwens, maar dat zij tevens allerhande praktische taken waarnemen zoals het wassen van haar kleding, opladen van haar gsm, ordenen en opruimen van haar kamer, enz....

Gezien de zowel praktische als sociale afhankelijkheidsgraad van de 102-jarige mevrouw Nouwens ten overstaan van verzoekers, is het toegangsverbod in realiteit een onhaalbare situatie en het is voor mevrouw Nouwens onbevattelijk, dat haar meest dierbaren zelfs de toegang tot haar private kamer wordt geweigerd.

In realiteit wordt door het toegangsverbod deze 102-jarige virtueel dakloos en dreigen er ernstige gevolgen voor een desoriëntatie en sociaal isolement van deze eeuweling.

Bovendien wordt het verzoekers verboden om hun dierbare, mevrouw Nouwens, te bezoeken wanneer het hen belieft en worden zij hierdoor genoodzaakt haar steeds mee naar huis te nemen met alle praktische gevolgen van dien. (stukken 6 en 7)

De situatie is wel bijzonder hoogdringend sinds mevrouw Nouwens per 26.02.2010 werd ontslagen uit het ziekenhuis. (stuk 9)

Sedert haar ontslag verbleef mevrouw Nouwens om sociale redenen als gevolg van het toegangsverbod continu bij verzoekers. Op 12.04.2010 beslisten verzoekers in samenspraak met mevrouw Nouwens en haar huisarts dr. Verschelde dat zij tijdens de week (minstens tijdelijk) zou terugkeren naar het rusthuis. Dit teneinde de zware ontregeling en belasting van het persoonlijk leven van verzoekers tijdelijk te verlichten alsook om tegemoet te komen aan het gemis en de vraag van mevrouw Nouwens naar haar vrienden- medebewoners in het rusthuis. Tijdens de weekenden verblijft mevrouw Nouwens nog steeds van vrijdagmiddag tot maandagmiddag bij verzoekers.

Dit wil wel zeggen dat verzoekers niet in de mogelijkheid zijn om hun dierbare te bezoeken wanneer zij dit wensen en dit binnen de gebruikelijke levenssfeer. Om mevrouw Nouwens te bezoeken moeten telkens op zeer omslachtige wijze afspraken worden gemaakt en moet mevrouw Nouwens via haar huisarts, die persoonlijk zorg draagt voor haar verplaatsingen, rechtsreeks uit het rusthuis worden gehaald. Een eenvoudig bezoekje door de week is niet eens mogelijk zodat de vrijheid van verzoekers wel erg wordt beknot. Niet alleen kunnen verzoekers hierdoor niet gaan en staan waar ze willen doch kunnen zij mevrouw Nouwens niet bezoeken wanneer zij dit wensen.

Verzoekers zijn zwaar aangeslagen en voelen zich machteloos tegenover zoveel onrechtvaardigheid, die ze bij dit toegangsverbod ervaren.

Gelet op de ernst van de zaak en de hoogdringendheid van de situatie stelden verzoekers een procedure in bij de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg zetelend in kortgeding teneinde de uitvoering van de beslissing te schorsen. De Voorzitter verklaarde zich bij beschikking d.d. 6.05.2010 echter onbevoegd om hierover uitspraak te doen zodat verzoekers genoodzaakt zijn om Uw raad de annulatie doch ook de schorsing te verzoeken van de bestreden beslissing. (stuk 12)

2. IN RECHTE

2.1 DE VORDERING TOT SCHORSING

A. aangaande de ontvankelijkheid

Het verzoek tot schorsing en nietigverklaring is tijdig ingediend.

Verzoekers werden op 19.02.2010 in kennis gesteld van de beslissing d.d. 18.02.2010

Evenwel bevatte de bestreden beslissing niet de beroepsmogelijkheid noch de vormvoorschriften of de in acht te nemen termijnen zodat conform artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State verzoekers een termijn van 4 maanden na kennisgeving van de beslissing hebben teneinde een beroep tot schorsing en nietigverklaring in te dienen.

Het verzoekschrift werd bijgevolg ruimschoots tijdig ingediend.

Verzoekers zijn de rechtsreeks getroffen door het bij de bestreden beslissing opgelegde toegangsverbod zodat zij beschikken over het rechtens vereiste belang.

B. aangaande de gegrondheid

Krachtens artikel 17, §2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve beslissing worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat die tenuitvoerlegging een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen aan verzoekers. In casu is voldaan aan deze voorwaarden, zoals blijkt uit hetgeen volgt.

Verzoekers richtten zich vooreerst tot de kortgedingrechter die zich echter bij beschikking d.d. 6.05.2010 onbevoegd verklaarde zodat enkel Uw Raad soelaas kan bieden.

I. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

- Het beroep tot nietigverklaring van de bestreden beslissing voor uw Raad heeft geen schorsende werking. Bijgevolg blijven verzoekers ten onrechte onderhevig aan het

toegangsverbod waardoor zij ernstig worden gehinderd in hun omgangsrecht met hun dierbare, zij bovendien steeds meer gestigmatiseerd en gediaboliseerd worden en tevens niet kunnen voldoen aan hun taken als vertegenwoordigers, mantelzorgers en vertrouwenspersonen, hetgeen alleen maar door een schorsing van de bestreden beslissing kan ongedaan gemaakt worden.

- Het toegangsverbod brengt een ernstig moreel nadeel met zich voor verzoekers, namelijk niet de mogelijkheid hebben om hun dierbare te bezoeken wanneer zij dit wensen. Wanneer hun dierbare Antonia Nouwens telefonisch laat verstaan dat ze een moeilijke periode doormaakt is het voor verzoekers niet mogelijk zich naar haar te begeven. De hierdoor aangevoelde onmacht is voor verzoekers ondraaglijk. Dit nadeel is des te groter, nu mevrouw Nouwens 102 jaar oud is en de tijd die verzoekers nog met haar kunnen doorbrengen noodgedwongen beperkt en dus zeer kostbaar is gelet op haar gevorderde leeftijd. Bovendien zorgt de aanhoudende stress die het toegangsverbod met zich meebrengt voor een constante domper op de contacten met mevrouw Nouwens, alsook een zwaar verhoogde stressfactor in het dagelijks leven van verzoekers waardoor de levenskwaliteit van verzoekers aanzienlijk verslechterd. Het moreel nadeel is dus ernstig en kan niet worden hersteld door een later tussen te komen vernietigingsarrest: de genoegdoening die uit het toegangsverbod zou moeten voortvloeien staat geenszins in verhouding tot de morele schade van verzoekers.
- Indien de bestreden beslissing niet zou worden geschorst, dan zal er naar alle waarschijnlijkheid nog geruime tijd overheen gaan alvorens uw Raad zich zal hebben kunnen uitspreken over de ingestelde annulatievordering. Verzoekers kunnen in de tussentijd geen vrij contact hebben met hun dierbare – die inmiddels 102 jaar oud is zodat het eventueel later tussen te komen annulatiearrest misschien een maat voor niets zal zijn, gelet op gevorderde leeftijd van mevrouw Nouwens. Teneinde het nut van de annulatievordering veilig te stellen, dringt een schorsing van de bestreden beslissing zich op.

Verzoekers hebben hierboven een aantal aspecten uiteengezet van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing in zijn hoofde zou veroorzaken. Mocht elk van deze aspecten op zich eventueel niet volstaan om de gevraagde schorsing te verantwoorden, dan is dat in ieder geval wel zo wanneer men al deze aspecten in globo beschouwt. De Raad van State heeft al veelvuldig geoordeeld dat alle schadelijke effecten van een akte moeten worden samengenomen om te oordelen over het voorhanden zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.¹

II. Ernstig middel

---

¹ zie bv. R.v.St., nr.40.653, van 8 oktober 1992, inzake Dhont en cons.

De aangevoerde middelen zijn ernstig aangezien zij de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden zoals mag blijken uit de uiteenzetting sub 2.2.

2.2 DE VORDERING TOT NIETIGVERKLARING

A. aangaande de ontvankelijkheid

Het verzoek tot nietigverklaring is tijdig ingediend.

Verzoekers werden op 19.02.2010 in kennis gesteld van de beslissing d.d. 18.02.2010

Evenwel bevatte de bestreden beslissing niet de beroepsmogelijkheid noch de vormvoorschriften of de in acht te nemen termijnen zodat conform artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State verzoekers een termijn van 4 maanden na kennisgeving van de beslissing hebben teneinde een beroep tot schorsing en nietigverklaring in te dienen.

Het verzoekschrift werd bijgevolg ruimschoots tijdig ingediend.

Verzoekers zijn de rechtsreeks getroffen door het bij de bestreden beslissing opgelegde toegangsverbod zodat zij beschikken over het rechtens vereiste belang.

B. aangaande de gegrondheid

I. Het eerste middel

Middel genomen uit de schending van de formele motiveringsplicht zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Doordat de verwerende partij in de aangevochten beslissing d.d. 18.02.2010 niet expliciet verwijst naar de toepasselijke wetgeving, de concrete toepassing ervan en de grondslag van haar beslissing,

Terwijl een beslissing de precieze grondslag dient te vermelden;

a. Toelichting bij het middel

Conform artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen moeten alle bestuurshandelingen met individuele strekking uitdrukkelijk worden gemotiveerd.

Echter bevat de bestreden beslissing noch het wettelijk kader noch de concrete toepassing ervan waarop de beslissing werd gebaseerd. Op basis van de lectuur van het bestreden beslissing is niet op te maken wat de rechtsgrondslag is van de beslissing.

Daarenboven kunnen de opgegeven motieven de beslissing geenszins schragen. De motieven zijn zeer summier geformuleerd.

Het bestreden besluit miskent het beginsel van de formele motiveringsplicht in de mate dat het bestreden besluit niet het wettelijk kader, de rechtsgrondslag noch de concrete gegevens en argumenten, meedeelt en evenmin verzoeker kennis heeft kunnen nemen van de inhoud van de adviezen waarop het besluit is gebaseerd.

Aldus is de motivering onvoldoende; het eerste middel is derhalve gegrond.

II. Het tweede middel

Middel genomen uit de schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de materiële motiveringsplicht, inzonderheid de afwezigheid van de rechtens vereiste feitelijke grondslag,

Doordat de beslissing niet correct en uiterst summier werd gemotiveerd, het louter melding maakt van een verslag.

Terwijl iedere administratieve beslissing gesteund dient te zijn op begrijpelijke motieven die in feite, in rechte en beleidsmatig correct zijn en die de beslissing schragen.

a. Toelichting bij het middel

Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 stelt dat de motivering de juridische en feitelijke overwegingen moeten vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn. Bijgevolg is de motivering deugdelijk indien ze voldoende, pertinent en draagkrachtig is en zodoende de beslissing kan schragen.

In casu beweert verweerder dat de goede werking en organisatie van het rusthuis door de aanwezigheid van verzoekers in het Rusthuis wordt bedreigd. Evenwel laat verweerder na te specificeren waaruit deze “bedreiging” dan wel zou bestaan. In dit opzicht verwijst verweerder enkel naar een – niet nader gespecificeerde - bij de onderzoeksrechter ingeleide klacht met burgerlijke partijstelling waarvan verzoekers tot op heden geen kennis hebben gekregen. Noch werden verzoekers verhoord, noch werden andere onderzoeksmaatregelen opzichts hun persoon gevoerd. Verzoekers hebben dan ook terecht ernstige twijfels omtrent het waarheidsgehalte van de

beweerde strafklachten temeer daar zij op geen enkele wijze en op geen enkel ogenblik zich bezondigden aan enig strafrechtelijk gesanctioneerde gedraging.

Verder verwijst verwerende partij zonder meer naar een rapport van 15.02.2010 van MENSURA. Noch de inhoud, noch de draagwijdte van het hierin gevoerde onderzoek wordt vermeldt.

Zodoende dient vastgesteld dat verweerder zelfs geen melding maakt van de feiten die aan de basis liggen van de bestreden beslissing en bovendien nalaat om de beweerdde "bedreiging" - zonder meer - enigszins geloofwaardig te maken. Verzoekers weten tot op heden niet wat de concrete aanleiding is van het opgelegde toegangsverbod.

Aldus heeft verwerende partij haar motiveringsplicht geschonden; het tweede middel is derhalve gegrond.

III. Het derde middel

Middel genomen uit de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel, inzonderheid de behoorlijke en correcte feitenvinding, de deskundige voorlichting en de informatieplicht en de volledigheid van het dossier,

Doordat de bestreden beslissing niet is gebaseerd op een behoorlijke en correcte feitenvinding en dus gebaseerd is op lasterlijke onwaarheden,

Terwijl iedere administratieve overheid beslissingen dient te steunen op een in feite en in rechte aanvaardbare en correcte grondslag.

a. Toelichting bij het middel

De bestuurshandelingen van elke administratieve overheid dienen te steunen op in feite aannemelijke en in rechte correcte motieven. De motieven, dewelke gebaseerd moeten zijn op een correcte feitenvinding, moeten van die aard zijn dat ze de genomen beslissing kunnen dragen.

In casu werd de bestreden beslissing genomen op basis van een beweerdde "bedreiging" die zou uitgaan van verzoekers.

Verwerende partij laat na mee te delen waaruit deze "bedreiging" bestaat. Niet alleen hebben verzoekers geen kennis van een gedraging in hunne hoofde die enigszins als bedreiging kan worden gekwalificeerd, bovendien hebben verzoekers geen enkele kennis van een beweerdde strafklacht opzichts hun persoon.

Deze beweerdde "bedreiging" dient zodanig ernstig te zijn opdat zij een dergelijke maatregel – toegangsverbod - kan schragen en dient deze dus op zijn minst

gebaseerd te zijn op goed aanwijsbare gedragingen van beide verzoekers – quod in casu certe non.

Bij de totstandkoming van de bestreden beslissing werd eenvoudigweg niet aan correcte feitenvinding gedaan. Verwerende partij – die de aanwezigheid en de kritische opmerkingen van verzoekers hekelt – heeft op brutale wijze de bestreden beslissing genomen zonder dat hiervoor een aannemelijke aanleiding is.

Verwerende partij is erg onzorgvuldig te werk gegaan bij het nemen van de bestreden beslissing.

Het middel is derhalve gegrond.

IV. Het vierde middel

Middel genomen uit de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het recht van verdediging inzonderheid de hoorplicht,

Doordat verzoekers voorafgaand aan de bestreden beslissing niet zijn gehoord, noch werd enig onderzoek gedaan naar de gegrondheid van het toegangsverbod, is het recht van verdediging van verzoekers geschonden.

Terwijl iedere administratieve overheid bij het nemen van een beslissingen het recht van verdediging dient in acht te nemen.

a. Toelichting bij het middel

Verwerende partij baseert haar beslissing op beweerde strafklachten, waarvan het bestaan tot op heden niet is aangetoond, en vooraleer hierover enige rechterlijke uitspraak bestaat. Zodoende schendt verwerende partij hierdoor ieder recht van verdediging van verzoekers doch zelfs het vermoeden van onschuld daar verzoekers reeds gesanctioneerd worden vooraleer zij zelfs maar verhoord zijn in het kader van een beweerde strafklacht.

Daarenboven weigert verwerende partij ook na de betekening van de bestreden beslissing mee te delen welke strafklachten er ten opzichte van verzoekers zouden lopen of welke specifieke gedragingen van verzoekers aanleiding gaven tot het opleggen van de bestreden beslissing. Zodoende wordt verzoekers zelfs na de betekening van de bestreden beslissing niet de mogelijkheid geboden om zich te verdedigen in het kader van het toegangsverbod.

Het middel is dan ook gegrond.

V. Het vijfde middel

Middel genomen uit de schending van de artikelen 39 en 40 van het OCMW Decreet van 19 DECEMBER 2008,

Doordat de bestreden beslissing bij spoedeisendheid op de agenda werd geplaatst van de OCMW Raad en er geen inzage werd verschaft aan de leden van de raad noch werd overeenkomstig artikel 39 van het OCMW Decreet aangetoond dat een uitstel een gevaar zou opleveren,

Terwijl artikel 39 van het OCMW Decreet bepaalt dat een punt dat niet op de agenda voorkomt, niet in bespreking mag worden gebracht, behalve in spoedeisende gevallen als het geringste uitstel gevaar zou kunnen opleveren en artikel 40 van het OCMW Decreet bepaalt dat de leden van de Raad recht hebben op inzage van alle dossierstukken.

a. Toelichting bij het middel

In de beslissing zelf wordt duidelijk aangegeven dat de stemgerechtigde raadsleden niet in de mogelijkheid zijn geweest, om het voorliggende dossier te onderzoeken, hoewel ze wegens 'hoogdringendheid' toch voor de uitvoering van het toegangsverbod dienden te stemmen. (stukken 1 en 2)

Stemonthouding raadslid J.-P. Mantels

"... de opmerking van raadslid Jean-Pierre mantels dat hij vooraf niet in de mogelijkheid was om het voorliggende dossier te onderzoeken..."

Zitting OCMW-raad 18/.02.2010

OCMW-sereataris Marc Doumen

OCMW-voorzitter Eefje Van Wortswinkel

Art. 40 §1 Van het OCMW Decreet bepaalt nochtans dat de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn het recht hebben van inzage in alle dossiers, stukken en akten die het bestuur van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn betreffen.

Overeenkomstig artikel 39 van het OCMW Decreet mag een punt dat niet op de agenda voorkomt, niet in bespreking worden gebracht, behalve in spoedeisende gevallen als het geringste uitstel gevaar zou kunnen opleveren.

Het stemgedrag van raadslid J.P. Mantels wijst erop dat het toegangsverbod is tot stand gekomen in strijd met de werkingsregels van het OCMW –Decreet zelf.

Het dossier werd immers niet conform artikel 40 van het OCMW Decreet ter kennis gebracht aan de leden van de raad. Vervolgens heeft verweerder zich gesteund op artikel 39 van het OCMW Decreet teneinde de beslissing door te drukken doch zonder het nodige bewijs te leveren dat het geringste uitstel gevaar zou opleveren.

Het toegangsverbod is bijgevolg op onrechtmatige wijze tot stand gekomen.

Het vijfde middel is gegrond.

VI. Het zesde middel

Middel genomen uit de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald redelijkheidsnorm, inzonderheid het evenredigheidsbeginsel,

Doordat geen enkele andere redelijke overheid tot een dergelijke beslissing zou zijn gekomen en verzoekers een compleet toegangsverbod zou hebben opgelegd op basis van de voorliggende feiten,

Terwijl iedere administratieve overheid een evenredigheid dient in acht te nemen tussen de genomen beslissingen en het vooropgestelde doel,

a. Toelichting bij het middel

Verwerende partij meent een – niet nader gedefinieerde – bedreiging als verantwoording te kunnen vooropstellen voor een compleet toegangsverbod in hoofde van verzoekers.

Niet alleen vindt verwerende partij het niet nodig mee te delen welke de gedraging is van verzoekers waarop dit toegangsverbod is gesteund doch meent verwerende partij ook dat deze gedraging zodanig ernstig is dat een compleet toegangsverbod dient te worden opgelegd.

Nochtans werden verzoekers noch in kennis gesteld, noch gehoord in het kader van enige strafrechtelijke – of andere - inbreuk in hunne hoofde.

Zelfs indien verzoekers een bepaalde gedraging kan worden verweten – quod in casu non – dient verwerende partij een passende en evenredige beslissing te nemen.

Verzoekers zijn nooit in kennis gesteld van enig probleem, doch indien bepaalde klachten verwerende partij bereikt, dient zij hieraan het gepaste gevolg te verlenen.

Rechtstreeks, en zonder enig onderzoek te hebben gevoerd, een compleet toegangsverbod opleggen is geheel onevenredig.

Minstens kan vastgesteld worden dat in geval van bestaan van problemen een andere – minder drastische maatregel – eveneens had volstaan.

Verwerende partij heeft met de bestreden beslissing geen enkele redelijkheid en evenredigheid in acht genomen.

Het vijfde middel is dan ook gegrond.

**OM DEZE REDENEN
BEHAGE HET DE RAAD VAN STATE**

Het verzoek van de verzoekende partij ontvankelijk en gegrond te verklaren;

De schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing van de Raad van het OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN VAN DE GEMEENTE HOUTHALEN – HELCHTEREN d.d. 18.02.2010, betreffende een ordemaatregel waarbij verzoekers de toegang wordt ontzegd tot het domein en het gebouwencomplex WZC Vinkenhof / DVC De Dagvink, te bevelen.

Vervolgens de beslissing d.d. 18.02.2010 te vernietigen;

De kosten ten laste van de verwerende partij te laten;

Waarvan akte, maar onder alle voorbehoud

Voor verzoekende partijen
Hun raadslieden

Mr. Luk Delbrouck

Mr. Lori Parroni

INVENTARIS DER STUKKEN

---

1. Betekening d.d. 19.02.2010 aan dhr. Bielen
2. Betekening d.d. 19.20.2010 aan mevr. Cornelissen
3. Verklaring dr. Bart Verschelde d.d. 28.05.2009
4. Mandaat dhr. Bielen d.d. 19.05.1998
5. Aanwijzing van vertrouwenspersoon d.d. 7.01.2009
6. Uittreksel website ouderenhart.be + kritisch artikel d.d. 19.01.2010
7. Artikel Belang van Limburg d.d. 19.02.2010
8. Publicatie website Houthalen-Helchteren/ OCMW
9. Ontslag Jessa ziekenhuis mevr. Nouwens
10. Verklaring dr. Verschelde en Dr. Strybos d.d. 22.02.2010
11. Verklaring dr. Verschelde en Dr. Strybos d.d. 5.03.2010